

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευήν.)

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Διατριβῶν ὁ σίγλος λεπτά 25
Ἐδικοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπὴν

Ὁ Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΙΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχ. Ν 14.
Πληρωτέα καὶ ἑξαμηνίαν

Τὰ πάθη τοῦ Ἰησοῦ. (1)

« Χριστὸς ἔπαθεν ὑπὲρ ἡμῶν, ἡμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμὸν, ἵνα ἐπακολουθήσῃτε τοῖς ἰχνέσιν αὐτοῦ. Ἀπ. Πέτρ. 6. 21. »

Ἐπὲρ ἡμῶν, ὑπὲρ τῆς ἀνθρωπότητος πάσης ἔπαθε καὶ ἐσταυρώθη ὁ Σωτὴρ ἡμῶν. Διὰ παντός αὐτοῦ τοῦ βίου ὁ Ἰησοῦς ἐκήρυττε τὴν ἀλήθειαν καὶ τοὺς λόγους αὐτοῦ ἐπεσφράγιζε διὰ τοῦ ἰδίου παραδείγματος καὶ παρείχεν ἑαυτὸν τύπον καὶ ὑπογραμμὸν τῶν πιστευόντων εἰς αὐτόν. Ἀλλ' ἂν πανταχοῦ τοῦ βίου τοῦ Ἰησοῦ θεωρεῖα καὶ πράξεις βραίνουσι παραλλήλως καὶ ἀναποσπαστικῶς συνδέονται, κατὰ τὰς τελευταίας αὐτοῦ στιγμὰς, κατὰ τὰ πάθη καὶ τὸν θάνατον αὐτοῦ κορυφούται ὁ σύνδεσμος οὗτος θεωρίας καὶ πράξεως. Αἱ περὶ αὐτοῦ, τὰ δεινὰ εἶνε ἡ λυθία λίθος τοῦ χαρακτήρος ἐν τοῖς βασάνοις δοκιμάζεται ἡ εὐστάθεια ἐν τῷ μαρτυρῶ ἐκλάμπει κατ' ἐξοχὴν ἡ ἀρετὴ. Μελετήσωμεν λοιπὸν τὰ πάθη τοῦ Ἰησοῦ παρακολουθήσωμεν λοιπὸν τὸν Ἰησοῦν πάσχοντα καὶ σταυρούμενον διότι ἐν τῷ πάθει καὶ τῷ σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ ἔχομεν τῷ ὄντι ὑπογραμμὸν τοῦ βίου ἡμῶν ἀριστον, εὐρίσκομεν κανόνα τῶν πράξεων ἡμῶν ἀπαράμιλλον. « Ὁ Χριστὸς ἔπαθεν ὑπὲρ ἡμῶν, ὑπολιμπάνων ἡμῖν ὑπογραμμὸν, ἵνα ἐπακολουθήσῃτε ταῖς ἰχνέσιν αὐτοῦ. »

Ἦγγικεν ἤδη ἡ στιγμή καθ' ἣν ὁ Ἰησοῦς ἔμελλε νὰ προσφέρῃ τὴν ἱερὰν ἐκείνην ὑπὲρ τῆς ἀνθρωπότητος θυσίαν, πρὸς ἣν ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον. Εἶχεν ἤδη τελέσει μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ τὸν μυστικὸν ἐκείνον δεῖπνον, καθ' ὃν παρέδωκεν ἡμῖν τὸ ὕψιστον τῶν μυστηρίων, τὴν θείαν εὐχαριστίαν. Τότε παραλαβὼν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, εἰς χωρίον λεγόμενον Γεθσημανῆ, καὶ εἰσέρχεται εἰς κήπον, ἵνα προσευχηθῇ. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης ἀρχονται τὰ πάθη τοῦ Ἰησοῦ. Θλίψις ἐνδόμυχος, ἀγωνία θανάτου καταλαμβάνει τὸν Ἰησοῦν. Ἰδρῶς ὡς θρόμβοι αἵματος ἐκρέει ἐκ τοῦ προσώπου αὐτοῦ. « Περὶλυπος ἐστὶν ἡ ψυχὴ μου ἕως θανάτου, » ἀναφωνεῖ. Ἐν τῷ μέσῳ δὲ τῆς ἀγωνίας ἀνατείνων τὸ ὄμμα πρὸς τὸν οὐράνιον Πατέρα, λέγει, « Πάτερ εἰ δυνατόν εἰσί, παρελθέτω ἀπ' ἐμοῦ τὸ ποτήριον τοῦτο. » Διὰ τῆς προσευχῆς ἀντλεῖ ἀνωθεν θάρρος καὶ ἐνίσχυσιν. « Ὁρθὴ δὲ αὐτῷ ἄγγελος ἀπ' οὐρανοῦ ἐνίσχυων αὐτόν. » Ὑπερῆξ ἐν τέλει ὡς υἱὸς Θεοῦ τὴν ἀγωνίαν καὶ πλήρη αὐταπαρνήσεως ὑπερανθρώπου ἀναφωνεῖ. « Πλὴν οὐχ' ὡς ἐγὼ θέλω, Πάτερ, ἀλλ' ὡς Σὺ. »

(1ημ.) Σήμερον ὁπότεν ὁ Σωτὴρ τὸν κόσμον κρέμαται ἐπὶ τοῦ σταυροῦ καὶ ἡ ἐκκλησία διὰ συγγενητικωτάτων τελειῶν ὑπομιμνήσκει τοῖς πιστοῖς τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, ἐν μίσῳ ὅτι δὲν ἔπρεπε ν' ἀπισπασώμεν τὸ πνεῦμα τῶν ἡμετέρων ἀναγνωστῶν ἐκ τῶν ἱερῶν σκέψων αὐτῶν πλὴν ὅσοι κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην τὴν δίδουσαν παντός χριστιανοῦ καὶ συνεπὲς ἀντιπαντός ἄλλου θέματος, δημοσιεύομεν τὴν ἀνωτέρω πραγματεῖαν ἣς πεποθεαμεν ὅτι εὐχαριστικῶς θίβει ἀναγνωσθῆ σήμερον.

Μάθημα διδασκαλικῶτατον δ' ἡμᾶς. Καὶ ἡμεῖς ὑπομένομεν ἐν τῷ βίῳ τούτῳ θλίψεις καὶ στενοχωρίας καὶ ἡμῶν ὁ κληρὸς ἐν τῇ κοιλίᾳ ταύτῃ τοῦ κλαυθῆτος εἶνε σειρά ἀνωμαλιῶν καὶ συμφορῶν. Πόσκις φεῖ! καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου ἡμῶν δὲν καταρρέει ἰδρῶς ἀγωνίας, ὡς θρόμβοι αἵματος! Πόσκις καὶ ἡμεῖς δὲν ἀναφωνοῦμεν ὡς ὁ Ἰησοῦς. « Περὶλυπος ἐστὶν ἡ ψυχὴ μου μέχρι θανάτου. » Πόσκις καὶ ἡμεῖς βλέποντες τὸ φοβερὸν τοῦ θανάτου δρέπανον ἐπιρρεμμένον καθ' ἡμῶν, ἢ καθ' ἐνὸς τῶν φιλιτάτων δὲν λέγομεν μετ' ἀλγους ψυχῆς, « Θεέ μου, παρελθέτω ἀπ' ἐμοῦ τὸ ποτήριον τοῦτο! » Ἀλλ' ἰδοὺ ὁ πάσχων Σωτὴρ ἡμῶν διδάσκει ἡμᾶς, πόθεν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἀγωνίᾳ πρέπει νὰ περιμένωμεν βοήθειαν τοῦ ἐν τῷ μέσῳ τῶν συμφορῶν ν' ἀνατείνωμεν τὸ ὄμμα. Παρὰ τοῖς ἀνθρώποις δὲν εὐρίσκομεν ἢν αἰτούμεν παραμυθίαν. Οἱ ἀνθρώποι καὶ αὐτοὶ ἐν τῇ ἀσθενείᾳ αὐτῶν ἔχουσι χρεῖαν παραμυθίας, καὶ ἡ δυστυχία ἡμῶν δὲν συγκινεῖ αὐτοὺς πάνποτε. « Μὴ πεποθήατε ἐπ' ἀρχοντας, ἐπὶ υἱοῦς ἀνθρώπων, οἳ οὐκ ἔστι σωτήρια. » Μᾶς διδάσκει τὴν πικρὰν ταύτην ἀλήθειαν αὐτὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, τὸν ὁποῖον καὶ αὐτοὶ οἱ μαθηταὶ τοῦ ἐγκαταλείπουσιν ἐν τῇ κρισιμωτάτῃ αὐτοῦ στιγμῇ. Μόνος ὁ Θεὸς παρὰ τοῦ ὁποίου καταβαίνει ἡ πᾶσα δόσις ἀγαθοῦ καὶ πᾶν δῶρημα τέλειον, ὁ μόνος ὁ Θεὸς εἶναι τὸ ἀσφαλὲς τῶν ἐν θλίψει καταφύγιον. Μόνος ὅταν ἔχωμεν πεποθήσῃν ὅτι ὁ Θεὸς, ὁ οὐράνιος ἡμῶν πατήρ, καὶ θέλει καὶ δύναται νὰ βοηθήσῃ ἡμᾶς, μόνον ὅταν ἀκροδάντως πιστεύωμεν, ὅτι αὐτοῖς ἀγαπᾷσι τὸν Θεὸν πάντα συνεργεῖ εἰς ἀγαθόν, μόνον τότε καὶ ἐν τῇ ἐσχάτῃ δυστυχίᾳ ἀντλοῦμεν διὰ τῆς προσευχῆς ἀνωθεν πραγματικὴν τῶν δεινῶν ἀνακούφισιν μόνον τότε ἐπιφαίνεται καὶ ἡμῖν, ὡς εἰς τὸν Σωτῆρα, ἄγγελος ἀπ' οὐρανοῦ ἐνίσχυων ἡμᾶς, μόνον τότε πλήρως θάρρους ἀντιμετωπιζόμεν τὴν συμφορὰν ἀναφωνοῦντες μετὰ τοῦ Ἰησοῦ « Πλὴν οὐχ' ὡς ἐγὼ θέλω, Πάτερ, ἀλλ' ὡς Σὺ. »

Μετὰ τὴν προσευχὴν ὁ Ἰησοῦς ἔρχεται νὰ ἐπανιδῇ τοὺς μαθητὰς του. Εἶχε παραγγείλει αὐτοῖς νὰ μείνωσιν ἐκεῖ καὶ νὰ γρηγορῶσιν ἀλλ' εὐρίσκει αὐτοὺς καθεδόντας. Τὸ πᾶν καθύδει ἐν τῇ φρικώδει ἐκείνῃ νυκτί μόνος ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ διώκται αὐτοῦ γρηγοροῦσιν ὁ Ἰησοῦς προαλειφόμενος εἰς τὰς βραχίονας, οἱ διώκται προπαρασκευάζοντες αὐτάς. Τὶ κοιμάσθε, λέγει πρὸς τοὺς μαθητὰς του ὁ Σωτὴρ. Ἐγείρεσθε, ἀγωνοῦ ἐντευθεν ἰδοὺ ἐφθασεν ὁ προδότης. Ἐνῶ δ' ἔλεγε ταῦτα πλῆθος στρατιωτῶν καὶ λαοῦ μετὰ μαχαίρων καὶ ξύλων περικυκλοῦσι τὸν Ἰησοῦν. Ἀνθρώπος τις ἐδηγεῖ αὐτοὺς λέγων. « Ὁν ἂν φιλήσω, αὐτός ἐστὶ κρατήσατε αὐτόν. » Καὶ ὁ Ἰουδαῖος προδίδει τὸν διδάσκαλον αὐτοῦ ἀντὶ τοῦ εὐτελοῦς ποσοῦ τριάκοντα ἀργυρίων. Προδοσία ἀκατανόμαστος! προδίδει τὸν διδάσκαλον εἰς θάνατον διὰ σημείου, ὅπερ ἐμφαίνει πᾶν ὅτι εἰλικρινὲς καὶ ἐνδόμυχον, διὰ φιλήματος. « Ὅ, τι χρῆσθε εἰς εὐσπερικὸν σύμβολον τῆς ἐσωτερικῆς ἀφοσιώσεως καὶ ἀγάπης, τοῦτο χρῆσθε μὴ νῦν ὡς σύμβολον αἰσχρίας, προδοσίας καὶ ἀπέναντι τῆς προδοσίας ταύτης ὁ Ἰησοῦς μετ' αἰκτου ὑπερανθρώδως

του καλεῖ τὸν προδότην φίλον. « Φίλε, λέγει, πρὸς τί ἦλθες; « Φίλε, ἐφ' ᾧ πάρε; »

Ὡ! πόσοι καὶ μετὰ τῶν χριστιανῶν ὑπάρχει προδοσία! Πόσοι καὶ μετὰ τῶν χριστιανῶν ἀντὶ ὀλίγου ἀργυρίου πωλοῦσιν ἡτι ἐχῶσιν ἱερώτερον, πωλοῦσι τὴν συνείδησιν αὐτῶν! Πόσοι καὶ μετὰ τῶν χριστιανῶν ἀντὶ ἐντελοῦς συμφέροντος, χάριν ἀπλῆς ἐπιδείξεως προδίδουσι τὴν θρησκείαν αὐτῶν, ἀρνοῦνται τὸ εὐαγγέλιον! Πόσοι καὶ μετὰ τῶν χριστιανῶν δὲν παραβαίνουσι τὰ ἱερώτερα τῶν καθηκόντων αὐτῶν, προδίδοντες τὰ πάντα, ἵνα κορέσωσι τὸν ἐγωῦτῆρον αὐτῶν καὶ τὴν ἰδιοτέλειαν! Ἀλλὰ καὶ ἡμᾶς καλεῖ ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ σταυροῦ φίλους εἰς ἕνα ἕκαστον ἐξ ἡμῶν ἐπαναλαμβάνει πάνποτε ὁ Σωτὴρ ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. « Φίλε, ἐφ' ᾧ πάρε; » Εἶθε μηδεὶς ἐξ ἡμῶν νὰ καταθέσῃ ἐπὶ τῶν χειρῶν τοῦ ἐσταυρωμένου τὸ φίλημα τοῦ Ἰουδα. Ἀπὸ τῶν νεκρῶν ἐκείνων χειρῶν ἀντλεῖται πάνποτε πρὸς ἡμᾶς ἡ ὄραία λέξις, φίλοι. Ὡμεν λοιπὸν φίλοι τοῦ διδασκάλου καὶ σωτῆρος ἡμῶν, οὐχὶ ὁμοῦ ὡς ὁ Ἰουδαῖος, ἀλλὰ φίλοι ἀληθεῖς, μαθηταὶ αὐτοῦ γνήσιοι, τηροῦντες τὰς θέλας αὐτοῦ ἐντολάς καὶ τὰ παραγγέλματα διότι πρὸς τοῦτο ἔπαθεν ὁ Ἰησοῦς ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα τὸν ἅγιον αὐτοῦ βίον ἔχωμεν τύπον καὶ ὑπογραμμὸν τοῦ βίου ἡμῶν. Ὁ Χριστὸς ἔπαθεν ὑπὲρ ἡμῶν, ἡμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμὸν, ἵνα ἐπακολουθήσῃτε τοῖς ἰχνέσιν αὐτοῦ. »

Δέσαντες τὸν Ἰησοῦν φέρουσιν αὐτόν εἰς Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα, ἵνα ἀνακριθῇ. « Συνήγαγον οὖν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι συνέδριον, καὶ ἔλεγον, τί ποιοῦμεν, ὅτι οὗτος ὁ ἄνθρωπος πολλὰ σημεῖα ποιεῖ. Ἐὰν ἀφώμεν αὐτόν οὕτως, πάντες πιστεύσουσιν εἰς αὐτόν καὶ ἐλεύσονται οἱ Ῥωμαῖοι καὶ ἔρροισιν ἡμῶν καὶ τὸν τόπον καὶ τὸ ἔθνος. Εἰς δὲ ἐξ αὐτῶν Καϊάφας, ἀρχιερεὺς ὢν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου, εἶπεν αὐτοῖς, Ἡμεῖς οὐκ οἶδατε οὐδὲν οὐδὲ διαλογίζεσθε, ὅτι συμφέρει ἡμῖν, ἵνα εἰς ἄνθρωπος ἀποθῆναι ὑπὲρ τοῦ λαοῦ, καὶ μὴ ὅλον τὸ ἔθνος ἀπόληται. . . . Ἀπ' ἐκείνης οὖν τῆς ἡμέρας συνεβουλεύσαντο ἵνα ἀποκτείνωσιν αὐτόν. » Ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν παρίσταται ἐνώπιον κριτῶν ἀνέμων καὶ ἀδικῶν ὁ Ἰησοῦς ἀνακρίνεται ἀπὸ δικαστοῦ, ὅστις ἐκ τῶν προτέρων ὤρισε τὴν καταδίκην αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο εἰς οὐδεμίαν τῶν ἐρωτήσεων αὐτοῦ ἀποκρίνεται ὁ Ἰησοῦς. Ἀποδίδουσιν αὐτῷ ἐγκλήματα, καὶ ὁ Ἰησοῦς σιγᾷ. Ἐγείρουσι κατ' αὐτοῦ ψευδομάρτυρας, καὶ ὁ Ἰησοῦς σιγᾷ. Σιγᾷ τὴν ἀφελῆ ἐκείνην καὶ ἀξιοπρεπῆ σιγῆν, ἣτις εἶνε τὸ σύμβολον τῆς ἀθωότητος, ὁσάκις εὐρίσκειται τις ἐνώπιον κατηγορῶν ἐμπαθῶν καὶ φαύλων. Ἀλλ' εἰς μίαν ἐρώτησιν ἀποκρίνεται ἐν τέλει ὁ Ἰησοῦς. Ἐξορκίζω σε, λέγει ὁ Καϊάφας πρὸς τὸν Ἰησοῦν, ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος νὰ εἴπῃς πρὸς ἡμᾶς, ἂν σὺ εἶπαι ὁ Χριστὸς, ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Καί, ὡς ποκρίνεται ὁ Ἰησοῦς, ἐγὼ εἶμαι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος. Ταῦτα ἀκούσας ὁ Ἀρχιερεὺς ἔσχισε τὰ ἐνδύματά του καὶ εἶπεν ἔβλασφήμησας τί ἐτι χρεῖαν ἔχομεν μαρτύρων; Εἶνε ἕναχος. Καὶ ὁ λαὸς κραυγάζει μετ' αὐτοῦ. « Ἐναχος θανάτου ἐστίν. »

Είναι διδακτικωτάτη η σιγή αυτή του 'Ιησού. Διδασκόμεθα ότι ο αληθής χριστιανός δεν πρέπει να καταδιώκη μετά φανατισμού τους αγίους αυτού διώκτας, ούδὲ ν' ἀποδίδη αὐτοῖς τὰ ἴσα, ἀλλὰ νὰ ἀνέχηται αὐτοὺς ἀφίμων τὴν κρίσιν εἰς τὸν ἐνείκοντα καρδίας καὶ νεφροῦ. Πρὸς τούτους βλέπομεν καὶ ἐνταῦθα ὅτι ὁ 'Ιησοῦς ἐφάρμοζε πάντοτε ὅσα ἐδίδασκεν, ὅτι τῷ ὄντι ὁ 'Ιησοῦς σάμαρτιαν οὐκ' ἐποίησεν, οὐδὲ εὐρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ. Διὸ οὐδεμίαν εὐρίσκουσι κατ' αὐτοῦ πιθανὴν κατηγορίαν διὸ πάσαι αἱ κατ' αὐτοῦ μαρτυρίαι ἐπιτιοῦν ἀφ' ἐαυτῶν διὸ ἐπὶ τῇ θάσει ψευδομαρτύρων κηρύσσεται ἔνοχος. Ἀλλὰ καὶ τούτο διδασκόμεθα, ὅτι ὁ 'Ιησοῦς ὅστις ἤθελε νὰ κηρύξη τὴν ἀλήθειαν, ὁμολογεῖ αὐτὴν παρησία καὶ μετὰ ὀφείλους ἐνώπιον τοῦ Καίσαρα καὶ διδάσκει ὄντως ἡμᾶς νὰ ὁμολογῶμεν τὴν πίστιν ἡμῶν καὶ τὴν ἀλήθειαν ἐνώπιον πάντων, ἀδιαφοροῦντες ἐὰν ἡ ὁμολογία ἡμῶν αὐτὴ ἐπισύρῃ καθ' ἡμῶν διωγμούς, ἐσθάνους καὶ αὐτὸν τὸν θάνατον.

Ἀλλὰ δὲν ἀγανακτοῦμεν βλέποντες τὸν ὑποκριτὴν Καίσαρα καταδικάζοντα εἰς θάνατον τὸν 'Ιησοῦν ὡς βλασφημήσαντα δέθεν κατὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ Θεοῦ; Πόσοι φεῦ! Καίσαρ ἀναφαίνονται ἐν πάσῃ ἐποχῇ! Πόσοι ὑπὸ τὸ ἐνδυμα τῆς θρησκείας ὑποκρύπτουσι ψυχὴν πονηρὰν καὶ φθονερὰν! Πόσοι δὲν διαρρηγνύουσι τὰ ἱμάτια αὐτῶν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁμῶς ἔσωθεν εἶναι μεστοὶ ὑποκρίσεως καὶ ἀνομίας! Πόσοι ἔχοντες πάντοτε ἀνά τὸ στόμα τὰ σεμνότηματα τῶν ὀνομάτων ἐκμεταλλεύονται αὐτὰ ἀσεβῶς, ποιοῦν τὴν εὐσεβίαν ποιούμενοι καὶ τὰ ἱερότατα ἐξετελλίζοντες, ἵνα ποταπὰ ἱκανοποιήσουσι πᾶθι! Πόσοι τὴν ἄδικον κατὰ τοῦ πλησίον καταφρόν ἱστοῦσι νὰ περιβάλλωσι διὰ τοῦ ἁγίου τῆς δικαιοσύνης ὄνοματός, καὶ ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τοῦ ὑπ' αὐτῶν διωκομένου νὰ ὑψώσωσιν εὐκόδομα φήμης ψευδοῦς, ἀρετῆς ἀπατηλῆς, εὐσεβείας προσπεποιημένης! Ἀλλ' ὁ αληθής χριστιανός ἔχει πάντοτε ἐνώπιόν του τὴν εἰκόνα τοῦ θείου ἡμῶν διδασκάλου, ὅστις διὰ παντός αὐτοῦ τοῦ βίου ἠλεγξε τὸ ψεῦδος καὶ τὴν ὑποκρίσιν, ἐγκαταλιπὼν ἐαυτὸν ζῶν ὑποδειγμα εἰλικρινοῦς ἀρετῆς, ἐσωτερικῆς εὐσεβείας. «Χριστὸς ἔπαθεν ὑπὲρ ὑμῶν, ὑμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμὸν, ἵνα ἐπακολουθήσητε τοῖς ἴχνεσιν αὐτοῦ.»

Ἀπὸ τοῦ Καίσαρα ἄγουσι τὸν 'Ιησοῦν ἐνώπιον τοῦ Πιλάτου. Ὁ Πιλάτος ἐρωτᾷ τοὺς 'Ιουδαίους, τίνα κατηγορίαν φέρουσι κατὰ τοῦ 'Ιησού. Οἱ δὲ 'Ιουδαῖοι ἤξεναν τὸν κατηγορῶσι τὸν 'Ιησοῦν λέγοντες, ὅτι κινεῖ τὸν λαὸν εἰς στάσιν, ὅτι ἐμποδίζει νὰ δίδωσι φόρους καὶ ὅτι κηρύττει ἐαυτὸν βασιλέα. «Ἡξεναντο δὲ κατηγορεῖν αὐτὸν λέγοντες, τούτον εὐρομεν διαστρέφοντα τὸ ἔθνος, καὶ κωλύοντα Καίσαρι φόρους δίδόναι, λέγοντα ἐαυτὸν Χριστὸν βασιλέα εἶναι.» Ὁ 'Ιησοῦς ἐκίνει τὸν λαὸν εἰς στάσιν; Μὴ δὲν ἐδίδασκε εἶθας καὶ ὑπακοὴν εἰς τὰς ἀρχάς, ἃς περιέβαλε διὰ κύρους Θεοῦ; Μὴ δὲν παρήγγελε νὰ τηρῶσι τοὺς λόγους καὶ αὐτῶν τῶν Φαρισαίων, μόνον καὶ μόνον διότι ἐκάθηντο ἐπὶ τῇ; ἔδρας τοῦ Μωϋσέως; «Ἐπὶ τῆς Μωσέως καθέδρας ἐκάθην οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι πάντα ὅσα ἂν εἴπωσιν ὑμῖν τηρεῖν, τηρεῖτε καὶ ποιεῖτε κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν μὴ ποιεῖτε» λέγουσι γὰρ καὶ οὐ ποιούσιν. Ὁ 'Ιησοῦς ἐκώλυε νὰ δίδωσι φόρους; Ἀλλὰ μὴ δὲν εἶπεν ὁ 'Ιησοῦς. «Ἀπόδοτε τὰ Καίσαρος Καίσαρι, καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ;» Ὁ 'Ιησοῦς ἐζήτησε νὰ γίνῃ βασιλεὺς; Ἀλλ' ὅτι οἱ 'Ιουδαῖοι ἐζήτησαν νὰ κηρύξωσιν αὐτὸν βασιλέα, δὲν ἐφυγεν ἀμέσως ὁ 'Ιησοῦς εἰς τὸ ὄρος; Ὁ 'Ιησοῦς οὖν γνοὺς ὅτι μέλλουσιν ἐρχεσθαι καὶ ἀρπάξαι αὐτὸν, ἵνα ποιήσωσιν αὐτὸν βασιλέα, ἀνεχώρησε πάλιν εἰς τὸ ὄρος αὐτὸς μόνος. Δὲν εἶπεν ὁ 'Ιησοῦς εἰς τὸν Πιλάτον; «Ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου;»

Ἀλλ' ἠγνοεῖ ἀρὰ γε ὁ Πιλάτος ὅτι πάσαι αἱ κατὰ τοῦ 'Ιησού κατηγορίαι ἦσαν ψευδεῖς; Ὁχι.

εἶναι πεπεισμένοι ὁ Πιλάτος περὶ τῆς ἀθωότητος τοῦ 'Ιησού, ὃν θαυμάζει καὶ ἐν τῷ οὐδεμίαν εὐρίσκει ἐνοχὴν. «Ἐγὼ οὐδεμίαν αἰτίαν εὐρίσκω ἐν αὐτῷ.» Διὰ τούτο θέλει νὰ σώσῃ τὸν 'Ιησοῦν, ἀλλὰ δὲν θέλει νὰ ἀπαρέσῃ εἰς τὸν 'Ιουδαίους. Ἐπιθυμεῖ νὰ μὴ ἀδικήσῃ, ἀλλὰ δὲν θέλει νὰ προσκρούσῃ εἰς τὴν εὐνοίαν τοῦ Ἀυτοκράτορος. «Ἐὰν τούτον ἀπολύσῃ οὐκ εἶ φίλος τοῦ Καίσαρος.» Ἀγαπᾷ τὸ καλόν, ἀλλὰ δὲν τολμᾷ νὰ τὸ πράξῃ· μισεῖ τὸ κακόν καὶ ὁμῶς τὸ πράττει. Εἰς τὴν κοινὴν λοιπὸν γνώμην, εἰς τὸν φόβον καὶ τὸ συμφέρον, θυσιάζει ὁ Πιλάτος τὴν φωνὴν τῆς συνειδήσεως, τὴν φωνὴν τοῦ δικαίου. Κριταὶ τῶν λαῶν, διδάχθητε ποῦ ἄγει ἡ ἀστάθεια τοῦ χαρακτῆρος καὶ ἡ ἰδιοτέλεια. Ἐτάχθητε ν' ἀπονήμητε δικαιοσύνην εἰς τοὺς λαοὺς· θάινετε μετὰ θάρρους καὶ ἀπαρεγκλίτως εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑψηλῶν ἡμῶν καθηκόντων. Μὴ ἀποκλίνετε δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ· εἰσθε οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς θείας δικαιοσύνης ἐπὶ τῆς γῆς· ἀναδείχθητε ἄξιοι τοιαύτης ἀποστολῆς, οὐχὶ δὲ Πιλάτοι.

Ἐντούτοις ὁ Πιλάτος οὐτε ν' ἀπολύσῃ οὐτε νὰ καταδικάσῃ τὸν 'Ιησοῦν τολμᾷ διὸ νομίζει ὅτι δύναται νὰ ἐξέλθῃ τῆς ἀμηχανίας ἀναφωνῶν τυπικῶς. «Ἄθως εἶμι ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ δικαίου τούτου.» Πόσοι καὶ σήμερον ἐσευθισμένοι ὄντες, εἰς παντοειδῆ ἀνομήματα τολμᾶσι νὰ παρουσιάζωνται ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἀθῶοι ὡς αἱ περιστεραὶ, κηρύσσοντες μετὰ τοῦ Πιλάτου; «Ἄθως εἶμι.» Ἄθως εἶμι ἀπὸ τοῦ αἵματος ἐκείνου, ὃν ἠδίκησα, ὃν ἐσυκοφάντησα, ὃν κατέκρινα, ὃν μυριοτρόπως ἐπιβουλεύομαι. Ἀλλὰ μακρὰν ἡμῶν τοιαύτη ἀθωότης. Τότε εἶμεθα τῶντι ἀθῶοι, ὅταν ἐν πληρῇ γαλήνῃ συνειδήσεως δυνάμεθα νὰ ἐπιμενὴν περὶ ἡμῶν ὅσα εἶπεν ὁ Πιλάτος περὶ 'Ιησού. «Ἐγὼ οὐδεμίαν εὐρίσκω αἰτίαν ἐν ἐμαυτῷ.» Τοιαύτη ἀθωότης πρέπει νὰ ἐπιδιώκωμεν διότι οὕτω γινόμεθα γνήσιοι μαθηταὶ ἐκείνου, ὅστις τὸν ἅγιον αὐτοῦ βίον ἀφῆκεν ἡμῖν τύπον καὶ ὑπογραμμὸν. «Χριστὸς ἔπαθεν ὑπὲρ ὑμῶν, ὑμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμὸν, ἵνα ἐπακολουθήσητε τοῖς ἴχνεσιν αὐτοῦ.»

Ἐν τούτοις ὁ Πιλάτος ἐλεγχόμενος ὑπὸ τῆς συνειδήσεως, ἐπιθυμεῖ νὰ σώσῃ τὸν 'Ιησοῦν, μὴ προσκρούων ὁμῶς εἰς τὰ συμφέροντα αὐτοῦ. Ἐπινοεῖ λοιπὸν τὸ ἔξῃ: Ὑπῆρχε συνθήκη κατὰ τὴν ἐορτὴν τοῦ Πάσχα ν' ἀπολύῃ εἰς τὸν λαὸν ὁ Πιλάτος ἕνα δέσμιον. Ἐἶχον δὲ τότε δέσμιον τινὰ διαβόητον, Βαραββᾶν λεγόμενον, κατηγορούμενον ἐπὶ στάσει καὶ φόνω. Ὁ Πιλάτος προτείνει εἰς τὸν λαὸν, τίνα θέλουσι ν' ἀπολύσῃ, τὸν Βαραββᾶν ἢ τὸν Χριστόν. Ὁ δὲ λαὸς λέγει τὸν Βαραββᾶν. «Τί οὖν ποιήσω 'Ιησοῦν τὸν λεγόμενον Χριστόν;» ἐρωτᾷ ὁ Πιλάτος. Τότε ἀποκρίνονται πάντες, «σταυροθήτω.» Ἀλλὰ τί κακὸν ἐποίησεν ὁ 'Ιησοῦς, ἐρωτᾷ καὶ πάλιν ὁ Πιλάτος; ὁ λαὸς ὁμῶς περισσῶς ἐκραξέ· «σταυροθήτω. Τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν.»

Ναὶ ἔπεσον ἐπὶ τὸν ἀγνώμονα λαὸν καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ τὸ αἷμα τοῦ δικαίου. Ἡ πρωτεύουσα αὐτοῦ δὲν ὑπάρχει πλέον· οἱ ἀπόγονοι αὐτοῦ πλανῶνται ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν, ἀπάτριδες, ἀνευ ἀρχηγού, ἀνευ νόμου, ἀνευ θυσιαστηρίου, φέροντες ἐπ' αὐτοὺς τὸ αἷμα τοῦ δικαίου καὶ τραπῶς μαρτυροῦντες τὴν δεινότητα τοῦ θύματος αὐτῶν. Καὶ ἡμεῖς οἱ χριστιανοὶ πρέπει νὰ φοβώμεθα τὴν τιμωρίαν τῆς ἀγνωμοσύνης ἡμῶν. Καὶ ἡμᾶς ὡς τοὺς 'Ιουδαίους ἐξελέξατο ὁ Θεὸς εἰς λαὸν περιούσιον, ἐπιδαφιλεύσας ἀγαθὰ ἄπειρα, παρμυθῆσας ἐν ταῖς δυστυχίαις, ἰσάμενος ἐν ταῖς ἀσθενείαις. Καὶ ἐν τῷ μίσῳ ἡμῶν ὑπάρχει διαρκῶς διὰ τῆς ἀναιμάκτου θυσίας. Καὶ ὁμῶς ποσάκις, ὡς οἱ ἀγνώμονες 'Ιουδαῖοι, δὲν προυδῶκαμεν, δὲν ἐσταυρώσαμεν τὸν Σωτῆρα ἡμῶν; Ναὶ ἐσταυρώσαμεν αὐτὸν διὰ τῆς ἀγνωμοσύνης ἡμῶν, διὰ τῆς ψυχρότητος καὶ ἀδιαφορίας, διὰ τῶν κακιῶν ἡμῶν. Ναὶ ὅτε τὸ κακὸν ἐνερανίζετο πρὸ ἡμῶν, ἡ συνείδησις κατεξανίστατο καθ' ἡμῶν, ἐλέγχουσα ἡμᾶς ἐπὶ τῇ παραβάσει τοῦ εὐαγ-

γελικοῦ νόμου, ἀλλ' ἡμεῖς τετυφλωμένοι ὑπὸ τοῦ πάθους ἐκράζομεν, «σταυροθήτω» μακρὰν ἀφ' ἡμῶν ὁ θεὸς νόμος. Εἰς μάτην ἡ συνείδησις διεμαρτύρετο λέγουσα πρὸς ἡμᾶς, Καὶ τί κακὸν ἐποίησεν ὑμῖν ὁ 'Ιησοῦς; Δὲν εἶνε ὁ 'Ιησοῦς; ὁ εὐεργέτης ἡμῶν καὶ Σωτῆρ; Δὲν εἶναι τὸ εὐαγγέλιον ἡ πηγὴ τῆς εὐδαιμονίας ἡμῶν; Ἀλλὰ τὸ πάθος ἐκράζουσε. «σταυροθήτω» καὶ ὁ 'Ιησοῦς; ἐξεδειώθη ἐκ τῶν καρδιῶν ἡμῶν διὰ τῆς κακίας, καὶ τὸ εὐαγγέλιον εἰσῆγε δι' ἡμᾶς. Ἀλλὰ τίς αληθής χριστιανός τὰ πάθη καὶ τὸν σταυρὸν τοῦ Σωτῆρος ἀναλογιζόμενος, δὲν θέλει προσπέσει εἰς τοὺς πόδας τοῦ ἐσταυρωμένου μετὰ καρδίας συντετριμμένης καὶ τεταπεινωμένης; Τίς αληθής χριστιανός θέλει λησμονήσει κατὰ τὰς ἱεράς μάλιστα τῶν παθῶν ἡμέρας, ὅτι ὑπὲρ ἡμῶν ἔζησε καὶ ἀπέθανεν ὁ 'Ιησοῦς; ἵνα καταλλάξῃ ἡμᾶς μετὰ τοῦ Θεοῦ, ἵνα διδάξῃ ἡμᾶς διὰ τοῦ ἰδίου παραδείγματος, τί ὀφείλομεν νὰ πράττωμεν, ἂν θέλωμεν νὰ ἤμεθα ἀληθεῖς αὐτοῦ μαθηταί, ἂν θέλωμεν νὰ φέρωμεν ἐπαξίως τὸ εὐγενὲς καὶ ἔξοχον τοῦ χριστιανικοῦ ὄνομα; «Χριστὸς ἔπαθεν ὑπὲρ ὑμῶν, ὑμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμὸν, ἵνα ἐπακολουθήσητε τῆς ἴχνεσιν αὐτοῦ.»

Ὁ 'Ιησοῦς παραδίδεται ἐν τέλει εἰς τοὺς ἔχθρους αὐτοῦ. Καὶ ἰδοὺ οἱ μενόμενοι στρατιῶται μαστιγοῦσι τὸν 'Ιησοῦν καὶ ἐνδύουσιν αὐτὸν χλαμύδα κοκκίνην καὶ περιβάλλουσιν αὐτὸν διὰ στεφάνου ἀκανθῶν καὶ δίδουσι κάλαμον εἰς τὴν χεῖρα καὶ γονυπετήσαντες ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ χλευάζοντες λέγουσιν αὐτῷ. «Χαῖρε, βασιλεῦ τῶν 'Ιουδαίων,» ἐμπτύσαντες δὲ αὐτὸν καὶ λαβόντες τὸν κάλαμον ἀπὸ τῆς χειρὸς αὐτοῦ τύπτουσιν αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν καὶ ἀπάγουσιν αὐτὸν εἰς τὸν τόπον τῆς καταδικῆς φέροντα ἐπ' ὤμων σταυρὸν. Καὶ ἰδοὺ ὁ Σωτῆρ τοῦ Κόσμου μὴ ἔχων, κατὰ τὸν προφήτην, σείδος μὴδὲ κάλλος, ἀλλὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ ἄτριον καὶ ἐκλείπον παρὰ πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων. Ὁ Πιλάτος ἐνόμισεν ὅτι θὰ ἱκανοποιεῖ τὴν μανίαν τοῦ ὄχλου καὶ θὰ ἐκίνει τὴν συμπάθειαν αὐτοῦ δεικνύων τὸν 'Ιησοῦν ἐν οὕτω οἰκτρᾷ καταστάσει. Λέγει λοιπὸν εἰς τὸν λαὸν δεικνύων τὸν 'Ιησοῦν. «Ἴδε ὁ ἄνθρωπος» ἀλλ' ὁ λαὸς ἀνάληγτος μένων ἐπιλέγει «σταύρωσον, σταύρωσον αὐτόν.» Ὅποια πῶρως...

Καὶ ἡ ἐκκλησία προβάλλουσα ἡμῖν κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν παθῶν τῶν ἐσταυρωμένου, λέγει πρὸς ἕνα ἕκαστον ἡμῶν. «Ἴδε ὁ ἄνθρωπος.» Ἴδε ἐκεῖνος, ὅστις ἔπαθεν ὑπὲρ τῆς ἀνθρωπότητος καὶ ἐσταυρώθη, ἵνα ἐξαγάγῃ αὐτὴν ἐκ τοῦ σκότους, ἐν τῷ ἐκάθευδεν. Ἴδε ἐκεῖνος, ὅστις ἀνέπλασεν ἠθικῶς καὶ ἀνεκαίνισεν καὶ ἠγίασεν τὸν ἄνθρωπον. Καὶ εἰς τοιοῦτο θέαμα θὰ μείνωσιν οἱ χριστιανοὶ ἀνάληγοι, ὡς οἱ 'Ιουδαῖοι; Καὶ ἐπὶ σταυροῦ βλέποντες τὸν λυτρωτὴν τοῦ κόσμου θὰ εἴπωσι καὶ οἱ χριστιανοὶ, ὡς οἱ 'Ιουδαῖοι, σταύρωσον, σταύρωσον αὐτόν; Μὴ γένοιτο ν' ἀνταμειψώμεν οὕτω τὸν θεῖον ἡμῶν εὐεργέτην, ὅστις οὐδὲν ἄλλο ἀπαιτεῖ παρ' ἡμῶν ἢ πίστιν καὶ ὑποταγὴν εἰς τὸ θεῖον αὐτοῦ θέλημα, διότι πρὸς τούτο ἔπαθεν ἵνα καταλλάξῃ ἡμᾶς μετὰ τοῦ Θεοῦ καὶ ἀφήσῃ εἰς ἡμᾶς τύπον καὶ ὑπογραμμὸν τοῦ βίου ἡμῶν. «Χριστὸς ἔπαθεν ὑπὲρ ὑμῶν, ὑμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμὸν ἵνα ἐπακολουθήσητε τοῖς ἴχνεσιν αὐτοῦ.»

Καθ' ὅλους τοὺς φυσικοὺς καὶ ἠθικοὺς νόμους ὁ μέγιστος τῶν κακούργων, ἀμα ὑποστῆ τὴν πονίαν αὐτοῦ θεωρεῖται ὡς ἀντικείμενον οἴκτου καὶ ἐλέους. Δικαιοῦται νὰ τύχῃ τῶν συμπαθειῶν πάντων, καὶ οὐδεὶς δύναται νὰ ὑβρίζῃ αὐτῶν. Ἀλλ' ὅτι πρὸς τὸν μέγιστον τῶν κακούργων τ ηρεῖται, τούτο παραβιάζεται πρὸς τὸν ἐξοχώτατον τῶν δικαίων.

Μόλις ὁ 'Ιησοῦς ὑψώθη ἐπὶ τοῦ σταυροῦ, καὶ ὁ λαὸς μαίνεται κατ' αὐτοῦ. 'Ιουδαῖοι καὶ Ῥωμαῖοι λαὸς καὶ ἄρχοντες, πάντες καὶ αὐτοὶ οἱ παραπορευόμενοι ἐξεμυκτηρίζον καὶ ἐβλασφῆμον τὸν ἐσταυρωμένον· διμερίζονται τὰ ἱμάτια αὐτοῦ

του ποτίζουσι αυτόν ὡς μετὰ γαλιῆς μεμιγμένον ἔμπαιζοντες δὲ λέγουσιν. « Ἄλλους ἔσωσεν εὐτόν οὐ δύναται σῶσαι. » Εἰ βρασιεύς Ἰσραὴλ ἔστί, καταβήτω νῦν ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ, καὶ πιστεύσομεν αὐτῷ. Πέποιθεν ἐπὶ τὸν Θεόν ῥισάσω νῦν αὐτόν, εἰ θέλει αὐτόν. Εἶπε γὰρ, ὅτι Θεοῦ εἶμι Υἱός. Ὅποια ὑπεράνθρωπος ἀνεξικακία! Εἶπεν Ἄγαπάτε τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν, καλῶς ποιεῖτε τοὺς μισούντας ὑμᾶς καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν ἐπηρεάζόντων ὑμᾶς καὶ διωκόντων ὑμᾶς καὶ τοὺς λόγους αὐτοῦ ἐφήρμωσεν ὁ Σωτὴρ καὶ πάντοτε καὶ ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ κατὰ τρόπον ἐξοχῶν καὶ θεῶν. Καὶ ὁ μὲν κατ' ἐξοχὴν δίκαιος, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, εὐχεται ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ ὑπὲρ τῶν σταυρωτῶν αὐτοῦ ἡμεῖς δὲ οἱ ὀπαδοὶ αὐτοῦ, ἄνθρωποι φύσει ἄσθενεῖς καὶ ἀτελεῖς, διατὶ νὰ μὴ δεικνύωμεν ἐπιείκειαν καὶ ἀνεξικακίαν πρὸς τοὺς διώκοντας ἡμᾶς, διατὶ νὰ μὴ ἀγαπῶμεν τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν καὶ νὰ προσευχόμεθα ὑπὲρ αὐτῶν; Κύριον γνῶρισμα τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ὁ Ἰησοῦς ἔθετο τὴν ἀγάπην. « Ἐν τούτῳ, εἶπε, γινώσκονται ὅτι ἐμὸι μαθηταὶ ἐστέ, ἐὰν ἀγάπην ἔχετε ἀλλήλοις. Ὅ μὴ ἀγαπῶν ἄρα τὸν πλησίον αὐτοῦ ὁ μὴ δεικνύων δι' ἔργων, τὴν ἀγάπην αὐτοῦ ταύτην, ὁ μὴ ἐπεκτείνων αὐτὴν μέχρι τῶν ἐχθρῶν, ἐκεῖνος δὲν εἶνε ἄξιος τοῦ Ἰησοῦ μαθητῆς, δι' ἐκεῖνον μάτην ἔπαθεν, καὶ ἐσταυρώθη ὁ Ἰησοῦς, « Χριστὸς ἔπαθεν ὑπὲρ ὑμῶν, ὑμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμὸν ἵνα ἐπακολουθήσητε τοῖς ἴχνεσιν αὐτοῦ. »

Τὸ μέγιστον τῶν ἔργων, ἅτινα ἀναφέρει ἡ ἱστορία μέλλει ἤδη νὰ συντελεσθῇ. Ὁ Σωτὴρ τῶν ἀνθρώπων προσεγγίζει ἤδη εἰς τὸ τέρας τοῦ ἐπιγελοῦ αὐτοῦ σταδίου. Σκότος βαθὺ καλύπτει τῆς γῆς τὸ πρόσωπον καὶ ὁ Ἰησοῦς παραδίδει τὸ πνεῦμα ἀναφωνῶν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. Τετέλεσται ἔτελείωσε τῷ ὄντι τὸ θεῖον αὐτοῦ ἔργον ὁ Ἰησοῦς, διότι διὰ τῆς θυσίας αὐτοῦ κατήλλαξε τὸν ἄνθρωπον πρὸς τὸν Θεόν, διότι τοὺς ἀμωβείας Γαλιλαίου ἀνέδειξε σοφούς τῆς οἰκουμένης διδασκάλους, διότι διὰ τοῦ Βυβαγγελλίου αὐτοῦ ἡ ἀνθρωπότης ἀνεπλάσθη ἠθικῶς καὶ ἀνεκαινίσθη, ἡ διδασκαλία περὶ ἐνὸς μόνου Θεοῦ, προνοίας καὶ μετλοῦσης ζωῆς ἐδιδάχθη ἐν τῇ τελείᾳ αὐτῆς μορφῇ, ἡ ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ λατρεία τοῦ Θεοῦ πανταχοῦ ἐξηπλώθη, αἱ θυσίαι δι' αἵματος ταύρων καὶ μόσχων καὶ αἱ ἀνθρωποθυσίαι, κατηργήθησαν, τὸ μεσοτόχιον τὸ χωρίζον τοὺς λαοὺς ἀπ' ἀλλήλων διεσχίσθη, ὁ οἰκογενειακὸς βίος ἡγιασθη, ἡ δουλεία κατηργήθη κατ' ἀρχὴν, τὰ θεμέλια παντός, ὅτι ἀποτελεῖ τὸν ἐξευγενισμόν τῆς ἀνθρωπότητος ἐτέθησαν. « Τετέλεσται » ἐτελέσθη ἡ μεγάλη καὶ μυστηριώδης ἐκεῖνη θυσία, ἥτις θεραπεύει τὰς πληγὰς τῆς συνειδήσεως, αἶρει τὸν φόβον ἀπὸ τῶν πνευματικῶν, ἐπιχειρᾷ βάλσαμον εἰς τὰς τεθλιμμένας καρδίας, ἐνισχύει τοὺς ἀσθενεῖς, πράττει ἔτι μᾶλλον τοὺς ἀγαθοὺς, καὶ παρέχει νέαν ζωὴν ἀληθὴ ἠθικὴν δύναμιν εἰς ἐκτέλεσιν παντός, ὅτι μέγα καὶ ἐξοχόν. Τετέλεσται δὲν ὑπάρχει πλέον ἐκεῖνος, ὅστις καθ' ἅπαντα τὸν βραχὺν, ἀλλὰ σημαντικώτατον αὐτοῦ βίον ἐδίδασκεν, ἐπαρμυθεῖτο, εὐηργέτει. Ἐκλείσθη τὸ στόμα, ἐξ οὗ ἔρρεον λόγοι ζωῆς αἰωνίου προσηλώθησαν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ, αἱ χεῖρες, αἵτινες ἀφθόνως ἐπεδαψίλευον ἀγαθὰ εἰς πάντας ἔνεκρώθη τὸ σῶμα, δὲ περὶ ψυχὴ θεῖα ἐξωογόνη. Εἶναι θεῖος ὁ βίος τοῦ ἐκπεύσαντος ἐπὶ τοῦ σταυροῦ, βίος πλήρης οὐρανόθεν καλλοῆς, ἀνήκων μὲν εἰς τὴν γῆν, ἀλλ' οὐδαμῶς ὑπὸ τῶν ἐπιγελοῶν μολυνθείς. Εἶναι συνεχὴς καὶ ἀδιάλειπτος ἀγὼν κατὰ τὰς ἀμαρτίας ὁ βίος τοῦ Ἰησοῦ. Δὲν φέρει ὁ Ἰησοῦς ἐν αὐτῷ τὴν συνειδήσιν τῆς ἀμαρτίας. Ὁ φιλαληθέστερος καὶ ταπεινότερος πάντων τῶν ἀνθρώπων ἐκφέρει τοὺς ὑψηλοὺς λόγους: Τίς ἐλέγχει με περὶ ἀμαρτίας; Πειράζεται ἀλλὰ δὲν ἀμαρτάνει ὑπομένει τὴν ἀσθένειαν καὶ ἀδυναμίαν τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, τὴν ἀγνωμοσύνην καὶ τὸν σκληροτράχηλον τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, τὸ μῖσος τῶν ἐχθρῶν, τὴν προδοσίαν τῶν ἐπιστηθίων, ἀλλὰ δὲν ἀμαρτάνει. Εἶνε ὁ ἅγιος καὶ δίκαιος, ὃς ἀμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὗρεθῆν δόλος

ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ. Αὐτοὶ οἱ κεκηρυγμένοι τοῦ Χριστοῦ ἐχθροὶ κηρύττουσιν αὐτὸν ἀναμάρτητον. Ὁ Ἰουδαῖος ρίπτει τὰ τριάντα ἀργύρια εἰς τὸν ναὸν καὶ ἐν πλήρει μετανοίᾳ ἀνακράζει. « Πᾶρτον παραδοὺς αἶμα ἀθῶνον. Ὁ Πιλάτος θαυμάζων τὸ ψυχικὸν μεγαλεῖον τοῦ Ἰησοῦ λέγει πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τὸν ὄχλον: σούδεμίαν εὕρισκω αἰτίαν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ. Ἡ γυνὴ τοῦ Πιλάτου ἀποστέλλει ἐν τῷ ῥόμφῳ πρὸς αὐτὸν λέγουσα. « Μηδὲν σοὶ καὶ τῷ δικαίῳ τούτῳ. Τὸ συνέδριον τῶν γραμματέων καὶ Φαρισαίων ἐπὶ τρία ἔτη παρακολουθεῖ βῆμα πρὸς βῆμα τὸν Ἰησοῦν, καὶ ὁμοῦς οὐδὲν εὕρισκει ἐν αὐτῷ ἐπιληψίμον καὶ ὁμοῦς καταδικάζει αὐτόν ἐν τέλει εἰς θάνατον ἐπὶ τῇ βράσει ψευδομαρτυρίας. Βίς τῶν σταυρωθέντων αὐτῷ ἀνομολογεῖ καὶ αὐτὸς τὸ ἀναμάρτητον αὐτοῦ καὶ φωνεῖ πρὸς αὐτόν. « Μνησθητί μου, Κύριε ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου. Ὁ ἐκατόνταρχος ἰδὼν τὴν φύσιν πάντων ταρχυθείσων ἐπὶ τῷ θανάτῳ αὐτοῦ ἀναφωνεῖ. « Ἀληθῶς Θεοῦ υἱὸς ἦν εὗρος. »

Τοιοῦτον βίον κατέλειπεν ἡμῖν τύπον καὶ ὑπογραμμὸν ὁ ὑπὲρ ἡμῶν παθὼν καὶ σταυρωθεὶς Ἰησοῦς. Ἄν λοιπὸν θέλωμεν νὰ ἴμην τῷ ὄντι γνήσιοι αὐτοῦ ὀπαδοὶ καὶ μαθηταὶ, ἂν θελωμεν νὰ ἐπιδιώκωμεν τῷ ὄντι τὰ ἀληθῆ ἡμῶν συμφέροντα, μηδέποτε λησμονώμεν τοὺς λόγους τοῦ Ἀποστόλου: « Χριστὸς ἔπαθεν ὑπὲρ ὑμῶν, ὑμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμὸν, ἵνα ἐπακολουθήσητε τοῖς ἴχνεσιν αὐτοῦ. »

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἐνθὺ εἰς ὅλον τὸν χριστιανικὸν κόσμον ἡ σήμερον ἡμέρα τῆς Μεγάλης καὶ ἁγίας Παρασκευῆς, θεωρεῖται ὡς ἡ ὑψίστη τῶν ἑορτῶν τοῦ χριστιανισμοῦ καὶ ὡς τοιαύτη τηρεῖται παρ' ὅλων τῶν χριστιανῶν, παρ' ἡμῖν δυστυχῶς οὐδὲν σημειῖται μαρτυρεῖ ὅτι συναισθανόμεθα τὸ μέγεθος τῶν μυστηρίων ἅτινα τελεῖ κατ' αὐτὴν ἡ ἐκκλησία. Αἱ θωϊτικαὶ ἐργασίαι ἐξακολουθοῦσιν, ὡς εἰς πᾶσαν ἄλλην ἐργασίαν ἡμέραν, αἱ συναλλαγῆαι διεξάγονται, μετὰ ζωηρότητος μάλιστα, ἐν ταῖς ὁδοῖς τὰ ἐργαστήρια μένουσιν ἀνοικτά, τύρβη δὲ καὶ θόρυβος ἐπικρατοῦσιν ἐν τῇ πόλει, ὡς ἐν ἡμέρᾳ ἐμπορικῆς πανηγύρεως. Δὲν ἔπρεπεν ὁμοῦς νὰ συμβαίη τοῦτο ἐν πόλει οἷα ἡ ἡμετέρα, καθῆκον δ' ἔχουσιν οἱ νοσημονέστεροι τῶν πολιτῶν νὰ δώσωσι τὸ καλὸν παράδειγμα τοῖς ἀπλουτέροις, κλεινότες σήμερον ἀπὸ πρῶτης τὰ ἐργαστήρια τῶν καὶ ἀπέχοντες πάσης ἐργασίας: οὐδὲν ἦεν καὶ εἰς τὴν ἀστυνομίαν ἐπιβέβησαν καθήκοντα ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὁρεῖται αὐτὴ νὰ παρακώλυση τὴν εἰς τὴν πόλιν εἰσοδὸν πῶν πασχάλινων ἀμῶν, τὴν εἰς τὰς ὁδοὺς ἐκρῆν τῶν ὄων, τὴν ἐκθεσιν ἐμπορευμάτων κλπ. Ἴνα μικρὸν κατὰ μικρὸν περιβληθῇ ἡ ἡμέρα αὕτη τὸν ἐξωτερικὸν τύπον ὅστις προσήκει αὐτῇ.

— Ἡ ἀστυνομία ἡμῶν θὰ ἐνεργήσῃ θεβαίως σήμερον τὸ ἑσπέρας μετὰ δραστηριότητος ἵνα ἐμποδίσῃ κακὰ τὰς λιτανεῖας τῶν ἐπιταφίων τὰ συνήθη πυροτεχνήματα τῶν παιδῶν, ἅτινα ἀφαιροῦσιν ἀπὸ τὴν τελειήν ταύτην τὸ σοβαρὸν καὶ σεμνοπρεπὲς αὐτῆς. Ἐπίσης καὶ περὶ τῶν πυροβολισμῶν κατὰ τὰς ἐπομένας τοῦ Πάσχα ἡμέρας θὰ προνοήσῃ ἡ ἀστυνομία, ἵνα μικρὸν κατὰ μικρὸν ἐκλείψῃ ἔθιμον θάρβαρον ἀσχημίζον τὸν τύπον καὶ λίαν ἐπικίνδυνον εἰς τοὺς κατοίκους. Ἀλλὰ καὶ οἱ συμπολίται ἡμῶν εἶναι καιρὸς πλέον νὰ ἐνοήσωσι καὶ συναισθανῶσιν, ὅτι δὲν εἶναι συστατικὸν αὐτοῖς νὰ πανηγυρίζωσι, διὰ τοιοῦτων τρόπων ἀγρίων, ἑορτῶν κατ' ἐξοχὴν εἰρήνης καὶ ἀγάπης.

— Ἡ ἀστυνομία ἀγρυπνῶς ὁρεῖται νὰ ἐπιβλέπῃ τὰ μέρη ἐν οἷς πωλοῦνται οἱ ἀμνοὶ κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας, διότι ὡς γνωστὸν ἐκεῖ συμβαίνουσι πάντοτε τῶσαι ἀρπαγαὶ καὶ κλοπαί, εἶναι δὲ κατὰ προτίμησιν τὸ στάδιον τῶν λωποδυτῶν, ὧν θύματα γίνονται οἱ δυστυχεῖς χωρικοί.

— Ἐν τῆς συναδέλφου « Πελοποννήσου » μαν θάνατον ὅτι ὁ κ. Ἀλεξ. Ζιτῆς, σπουδαίως καὶ ἐξ ἰδίαις πρωτοβουλίαις κατέρχεται εἰς τὸν προσεχῆ ἐκλογικὸν ἀγῶνα καὶ ὅτι θέλει ὑποστηρίξει τὴν ἑαυτοῦ ὑποψηφότητα. Τοῦτο σημειούμεν πρὸς ἀποφυγὴν παρεξηγήσεων, διότι τὰ ἐναντία ἐδημοσεύσαμεν εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον ἐξ ἐσφαλμένων πληροφοριῶν.

— Ὁ κάλλιστος νέος συμπολίτης ἡμῶν κ. Ἀνδρέας Νιζίνος ἀνηγορεύθη διδάκτωρ τοῦ δικαίου μετ' εὐδοκίμων ἐξετάσεως, οἱ δὲ φίλοι συγχαίρουσιν αὐτῷ καὶ τοῖς συγγενεσίν.

— Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν ἑορτῶν τοῦ Πάσχα ἡ σεβαστὴ κυρία Τασούλα Χαροκλάμη προσήνεγκεν εἰς τὸ ἐνταῦθα Βερεκομειὸν δραχ. 100, ἡ δ' ἀξιώτιμος κυρία Καλλιόπη Γκρῆν, τακτικὴ εὐεργέτις τοῦ ἰδίου ἰδρύματος, δρ. 50.

— Βύχαρίστως πληροφοροῦμεθα ὅτι ἡ κυρία Φωτεινὴ Δ. Παύση ἐκ φιλανθρωπικῶν αἰσθημάτων ἐμπροσθεν, δὲν παρέλειψε καὶ κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας τοῦ Πάσχα νὰ προσφέρῃ ὑπὲρ τῶν ἐν ταῖς ἐνταῦθα φυλακαῖς τῆς Ἀκροπόλεως κρατουμένων χρηματικὸν ποσὸν ἐκ δρ. 200, ἐπιθυμοῦσα ἵνα ὅπως δῆποτε ἀνακουφίσῃ τὴν δυστυχίαν των. Τὴν χριστιανικὴν ταύτην πράξιν τῆς ἀξιολόγου κυρίας ἐπιδοκιμάζομεν πλεῖστα, εὐχόμενοι ἵνα καὶ αἱ ὁμότιμοι αὐτῇ Κυρίαὶ δεῖξωσι τὸ αὐτὸ ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῶν δυστυχῶν τούτων.

— Ἐπὶ τοῦ ἀρχιμουσικοῦ καὶ διευθυντοῦ τῆς φιλαρμονικῆς μουσικῆς κ. Βύγενίου Μάγγελ ἐτονίσθη νέον πένθιμον ἐμβατήριον ἀτὰ δάκρυα ὅπερ θέλει παιανίσαι ἡ ὑπ' αὐτοῦ μουσικὴ κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ἐπιταφίου τῇ Ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ Παρασκευῇ.

— Περὶ πολλῶν παρεκλήθημεν ὅπως ἐγκαίρως ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν τῶν ἀρμόδιων ἀρχῶν καὶ ἰδία τοῦ κ. Νομάρχου ἐπὶ τῶν αἰσχρῶν ὄρων τῶν παρ' ἡμῖν θαλασσίων λουτήρων, ὧν τὸ κοινὸν ἐνταῦθα ποιεῖται χρῆσιν κατὰ τοὺς θερινοὺς μῆνας. Ἡ χρῆσις τῶν θαλασσίων λουτρῶν ἐγένετο σχεδὸν ἀγέκκινος, ἀποτελεῖ δὲ πλέον αὐτὴ ἀνάγκην ἀναπόφευκτον πολλῶν ἀτόμων ἀμφοτέρων τῶν φύλων ἐκτούτοις ἡ κατασκευὴ τῶν πρὸς τοῦτο παραπηγμάτων καὶ ἡ ἐκμετάλλευσίς αὐτῶν ἐκχωρηθῆναι δι' ἐνοικίασεως πολυετοῦς, ὑπὸ τοῦ δημοσίου εἰς ἐργολάβον καὶ διεξαγόμεναι κακῶς ὑπ' αὐτοῦ, ἀποκλείουσιν ἐκ τοῦ χώρου ἐκεῖνου πᾶσαν ἀνεσίαν καὶ φιλοκαλίαν. Ὅλοι γνωρίζομεν ὑπὸ πόλους χειρίστους ὄρους λουόμεθα ἐνταῦθα εἰς τὴν θάλασσαν πρὸ πολλοῦ ἔλεεινὰ παραπήγματα κακῶς προφυλάττουσι τοὺς λουόμενους, κλίμακες ἐπικίνδυνον ἐγένοντο πολλάκις ἀφορμαὶ πτώσεων ἐπιπυδίων, ἀκαθαρία ἀφῆρτος ἐν ταῖς παραπήμασι ἐμποιεῖ ἐδελυγμίαν: ἐντούτοις ὁ ἐργολάβος ἔχει ἀναλάβει διὰ τοῦ ἐνοικιαστῆρου συμβολαίου τὴν τήρησιν τῶν υγιεινομικῶν ὄρων καὶ τὴν ὑποχρέωσιν νὰ παραδώσῃ εἰς τὸ δημόσιον μετὰ τὸ τέλος τῆς δεκαετοῦς ἐνοικίασεως τοὺς λουτήρας ἐν καλλίστῃ καταστάσει. Τὸ τελευταῖον τοῦτο δὲ ἐνδιαφέρει ἡμᾶς, ἡμεῖς ἐνδιαφερόμεθα μόνον ὅπως τὸ κοινὸν προσερχόμενον νὰ λουσθῇ εὕρισκει τοὺς ἀναποφεύκτους ὄρους τῆς ἀσφαλείας καὶ εὐκοσμίας μὴ ταλαιπωρεῖται δὲ ἀδίκως ὅπερ δυστυχῶς συμβαίνει ἐνταῦθα πρὸ πολλοῦ, μ' ὅλα τὰ παράπονα ἅτινα πρὸ τῶσων ἐτῶν ἀκούονται. Διὰ τοῦτο ἐγκαίρως φέτος ὑπομνήσκομεν τῷ ἐργολάβῳ τὰς ὑποχρεώσεις του καὶ τὴν ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν καὶ τήρησιν αὐτῶν, ἰδιαιτέρως δ' ἐπιστῶμεν τὴν προσοχὴν τοῦ κ. Νομάρχου ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ὅπερ δὲν εἶναι μικροῦ ἐνδιαφέροντος: ἅμα τὸ δημόσιον ἐξεχώρησε τὸ δικαίωμα τῆς ἐκμεταλλεύσεως εἰς ἐργολάβον προνομιακῶς καὶ ἀπέκλεισε τὸν συναγωνισμόν, ἔχει τὸ καθῆκον νὰ κηδεμονεύσῃ τὸ κοινὸν καὶ νὰ ἐπιβλέψῃ εἰς τὴν τήρησιν τῶν ὄρων τῆς συμβάσεως πρὸ παντός δὲ τῶν τῆς ἀσφαλείας, τῆς υγιεινῆς καὶ τῆς ἀνέσεως. Διὰ τοῦτο πρέπει νὰ προσκληθῇ ὁ κ. Νομομηχανικὸς ὅπως ἐπιβλέψῃ τὴν κατασκευὴν τῶν παραπηγμάτων κατὰ τοὺς

άνω όρους και να μη επιτρέψη τῷ εργολάβῳ τὴν ἐκμετάλλευσιν πρὶν τῆς πληρώσεως αὐτῶν. Ἰδιαιτέρως ἐριστώμεν τὴν προσοχὴν τοῦ κ. Νομάρχου ἐπὶ ἐνός τῶν ὄρων τῆς μεταξύ τοῦ εργολάβου και τοῦ Δημοσίου συμβάσεως, οὕτως ἢ παραβάσει πολλὰς ἐπιφέρει δυσχερείας και ἀποπαι: Κατὰ τὴν σύμβασιν ὁ εργολάβος ὑποχρεοῦται νὰ κατασκευάσῃ τὰ ἀναγκαῖα παρὰπήγματα «ἅτινα θέλουν εἶσθαι χωριστὰ τὰ διὰ τοὺς ἄνδρας και χωριστὰ τὰ διὰ τὰς γυναῖκας, εἰς ἀνάλογον ἀπ' ἀλλήλων ἀπόστασιν.» Ἐνταῦθα ὅλοι λουόμεθα, ὡς γνωστὸν, ἄνδρες και γυναῖκες εἰς τ' αὐτὰ παρὰπήγματα κατὰ διαφόρους ὄρας· οὕτω τόσον οἱ ἄνδρες ὅσον και αἱ γυναῖκες δὲν δύνανται ἐν πάσῃ ὥρᾳ τῆς ἡμέρας νὰ λουθῶσι και ἂν τύχῃ νὰ εὐκαιρῆ τις μόνον κατὰ τὴν ὥραν τοῦ ἐτέρου φύλου, ἢ τοῦ ἐπιβάλλεται ἐκ τῆς σωματικῆς καταστάσεώς του νὰ λουθῆ κατ' ὀρισμένην ὥραν τῆς ἡμέρας τῷ ἀπαγορεύεται τοῦτο ἐκ τῆς καταλήψεως τῶν λουτήρων ὑπὸ τοῦ ἄλλου φύλου. Τοῦτο γνωρίζομεν οἱ πολλοὺς ἀποκλείει τῆς χρήσεως τῶν θαλασσίων λουτρῶν, ὅτι παρήγαγε πάντοτε ἕλογα παράπονα και ὅτι ἀποτελεῖ παραβάσει οὐσιωδেষτάτου ὄρου τῆς συμβάσεως, ἣτις πρέπει νὰ παύσῃ πλέον.

Συμπολίται ἐκλογεῖς

τοῦ Νομοῦ Ἀχαΐας και Ἠλίδος.

—(—

Ἐκ καθήκοντος πρὸς τὴν ἐπαρχίαν τῆς Αἰγιαλείας, ἀδικηθεῖσαν κατὰ τὰς τελευταίας βουλευτικὰς ἐκλογὰς, ἐπαρχίαν εἰς τὴν ὀρεῖλω ἐτι ἠδυνήθην ὡς πληρεξούσιος και ὡς βουλευτῆς ἐξ αὐτῆς νὰ ὑπηρετήσω τὸ πάντων τιμιώτερον και ἀγιώτερον, και ἐκ τοῦ πόθου, ὅπως και ψήφῳ τοῦ Νομοῦ τούτου μοὶ ἐπιτραπῆ ἐν εἰς μάλιστα διατρέχει ἡ Πατρίς καιροῖς, ἢ τοῦ αὐτοῦ ἱεροῦ καθήκοντος ἐκπλήρωσις, ὑποβάλλομαι εἰς νέαν ἐν τῷ Νομῷ δοκιμασίαν ἀποδύμενος εἰς τὸν προκείμενον ἐκλογικὸν ἀγῶνα τὸν, ἐκ τῆς τελευταίας τοῦ αὐδύμου Π. Καλαμογάρτου, και ἐκζητῶν τὰς ψήφους ὑμῶν.

Ἦνι ἐξετέλεσα τὸν τρόπον ἐν ὀμαλαίς και μὴ περιστάσεσι τοῦ τόπου τὴν ἀνατεθεῖσαν μοι και ὡς πληρεξούσιῳ, και ὡς βουλευτῇ ἐν τὸν λην, ὑμῖν ἀπόκειται νὰ κρίνητε. Ἐμοὶ δὲ ἐπιτραπῆτω νὰ εἶπω τοῦτο και μόνον, ὅτι ἐξετέλεσα αὐτὴν εὐδρόκως, ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς τιμῆς, τοῦ κοινῆ συμφέροντος, τῆς ἐννόμου ἐλευθερίας και τάξεως, τῆς ἀναπτύξεως και βελτιώσεως τῶν θεσμῶν και τοῦ ἐνὶ ἐκάστῳ ἀνήκοντος, ἐν τοῖς πρώτοις και μετ' αὐτὰ παρνήσεως ἀγωνιζόμενος, και ἐν ἀνάγκῃ προκινδυνεύων, και νὰ προσθέσω ὅτι τοῦτ' αὐτὸ θὰ πράξω ἐν τοῖς παροῦσι καιροῖς τοῖς εἴπερ ποτὲ διὰ τὸν τόπον χρισίμοις ἐάν διὰ τῆς λευκῆς ὑμῶν ψήφου τιμηθῶ.

Ἐν Πάτραις 29 Μαρτίου 1887.

Ὁ ἐκ τῆς Αἰγιαλείας και ἐν τῷ Νομῷ ὑποψήφιος

ΙΩ. Α. ΜΕΣΣΗΝΕΖΗΣ

ΛΟΓΟΔΟΣΙΑ

τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Πτωχοκομείου Πατρῶν.

«**ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ**»

Πρὸς τοὺς Κυρίους Συνδρομητὰς, εὐεργέτας και δωρητὰς τοῦ Πτωχοκομείου Πατρῶν.

Ἀξιότιμοι Κύριοι

Δημοσιεύοντες σήμερον τὸν ἀπολογισμὸν τῆς διαχειρίσεως τῶν τε ἐσόδων και ἐξόδων

τοῦ ἐνταῦθα ὑπὸ τὴν ἡμετέραν Διοίκησιν Πτωχοκομείου, σπεύδομεν διὰ τῆς παρούσης ἐκθεσεώς μας ν' ἀναλύσωμεν ἐν συντόμῳ τὰ κυριώτερα αὐτοῦ μέρη ἐρχόμενοι ἐκ τοῦ ἐνεργητικοῦ.

ΕΣΟΔΑ

Ἐκ τακτικῶν ἐνιαυσίων συνδρομῶν εἰσπράχθησαν καθ' ὅλον τὸ ἔτος δραχμ. 12,551,36 συμπεριλαμβανομένου και ποσοῦ τινος ἐκ συνδρομῶν καθυστερουμένων, τοῦ παρελθόντος ἔτους 1885.

Ἐκ δωρεῶν και κληροδοτημάτων τὸ Κατάστημα ἔτρε κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος τὰ ἐξῆς ποσὰ ἤτοι: Κληροδοτήματα Ἰωάννου Ζαῖμη ἐκ δρ. 892,85 και Ἐλένης Μαρουλῆ ἐκ δρ. 50 και δωρεῶν Γεωρ. Κοζάκου εἰς μνήμην τοῦ πενθεροῦ του Π. Ἀρκαδιοῦ δρ. 200. — Ὁ δὲ συμπολίτης ἡμῶν κ. Νικόλαος Πάνος ἐδήλωσεν δι' ἐγγράφου του εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ὅτι, εἰς μνήμην τῆς μακαρίτιδος συζύγου του, διαθέτει δρ. 2000 νὰ χρησιμεύσῃ εἰς τὴν ἀπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἀποφασισθεῖσαν ἤδη ἐπέκτασιν τοῦ καταστήματος.

Ἡ ἐπιτροπὴ θεωρεῖ καθήκον αὐτῆς πολλὰς νὰ ἐκφράσῃ εὐχαριστίας πρὸς τοὺς εἰρημένους κυρίους διὰ τὰ φιλανθρωπικὰ αὐτῶν αἰσθήματα, ὡς ἐπίσης και εἰς ἐκεῖνους τῶν Κυρίων συνδρομητῶν οἵτινες, ὡς και κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη προθύμως κατέβαλον τὴν συνδρομὴν των, εὐχεταίθε εἶνα και ἐκεῖνοι οἵτινες ὄλων ἀδικαιολογητῶς καθυστεροῦσιν τὴν συνδρομὴν των καταβάλλουσιν ταύτην, καθότι μετὰ λύπης τῆς παρατηρεῖ ὅτι και κατὰ τὸ λήξαν ἔτος μέγα μέρος τῶν συνδρομητῶν καθυστεροῦσι τὴν ὑποσχεθεῖσαν συνδρομὴν των.

Τὸ ποσὸν τῶν καθυστερουμένων συνδρομῶν τοῦ παρελθόντος ἔτους ἀνέρχεται ὡς ἔγγιστα εἰς δρ. 10,000 !!!

Ἐκ διαφόρων εἰσπράξεων εἰσῆλθον εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Καταστήματος κατὰ τὸ ἔτος 1886 και τὰ ἐξῆς ποσὰ. α.) δρ. 802,56 ἀπὸ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν διὰ τόκους πρώτης και δευτέρας ἐξαμηνίας τοῦ 1886 ἐπὶ τῶν παρ' αὐτῆ ἐντόκῳ καταθέσεων.

β.) δρ. 238,60 Ἐ τῆς χρησιμοποίησεως τῶν ἐν τῷ ταμείῳ προσωρινῶς μενόντων χρημάτων. Τὰ ἀνωτέρω ἀναφερόμενα ποσὰ προστιθέμενα εἰς τὸ ποσὸν τῆς τοῦ δήμου ἐτησίως χορηγήσεως δρ. 5,000 δι' ἡν ὁ κύρ. Δήμαρχος ἐξέδοτο ἤδη τὸ σχετικὸν ἔνταλμα και τοῦ ποσοῦ τοῦ εἰς νέον μεταφερομένου ἐκ τοῦ προηγουμένου ἀπολογισμοῦ ἀποτελοῦσι τὸ ἐνεργητικὸν τοῦ σήμερον δημοσιευομένου, ἀνερχόμενον εἰς δρ. 66,056,48.

ΕΞΟΔΑ

Γενικὰ ἔξοδα. Πρὸς συντήρησιν τῶν ἐν τῷ Καταστήματι βιούντων και τρεφόμενων, ἀγορὰν ἐπίπλων και σκευῶν, ἱματισμῶν, καυσίμου ὕλης, ἀπέλασιν ἐπαιτῶν, ἐκτακτὰ βοηθήματα, κηδείας και λοιπὰ ἐδαπανήθησαν ἐν ὄλῳ δραχμ. 14,052,26 ὡς ἐν τῷ ἀπολογισμῷ καταφαίνεται.

Τὸ ποσὸν τοῦτο ὑπερβαίνει τὸ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος δαπανηθὲν κατὰ δρ. 1,933 και ἡ διαφορά αὐτὴ προκύπτει ἐκ τοῦ μεγαλύτερου ἀριθμοῦ τῶν ἐν τῷ Καταστήματι ἐνδεῶν και ἐκ τῆς ὑπερτιμήσεως ἐν γένει τῶν τροφίμων και λοιπῶν.

Μισθοδοσίαι. Εἰς μισθοδοσίας και ἀμοιβὰς τοῦ ἀναγκαίου προσωπικοῦ διὰ τὴν ἐσωτερικὴν ὑπηρεσίαν, τὴν εἰσπραξίν των συνδρομῶν και καταδίωξιν τῆς ἐπαιτείας, ἐδαπανήθησαν ἐν ὄλῳ δραχμ. 3,579,90. Καὶ ἐνταῦθα ὑπάρχει διαφορά τις ἐπὶ πλέον προσερχομένη ἐκ τοῦ μέτρου ὅπερ ἔλαβεν ἡ προκάτοχος Ἐπιτροπὴ τοῦ νὰ μισθοδοτῆται τὸ προσωπικὸν διὰ δραχμ. νέων ἀντὶ παλαιῶν.

Χορήγησις ἀργυρίου. Καὶ κατὰ τὸ λήξαν ἔτος ἡ ἐπιτροπὴ ἐχωρήγησεν εἰς πτωχὰς ἀλλ' ἐντίμους οἰκογενεῖας ἄρτον ἐν ὄλῳ δκαδ. 12,797 ἀξίας δρ. 4380,64. Τὸ ποσὸν τοῦτο εἶναι ἔ

λαττον τοῦ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος χορηγηθέντος κατὰ δκαδ. 6,920 και ἡ διαφορά αὐτὴ προήλθε ἐκ τοῦ μέτρου ὅπερ κατὰ τὸν παρελθόντα Δεῦροστον ἡ ἐπιτροπὴ ἔλαβε, τοῦ νὰ παύσῃ προσωρινῶς νὰ παρέχῃ τὸ βοήθημα τοῦτο, ἵνα διὰ τοῦ ἐξοικονομηθεῖσόμενου τούτου ποσοῦ και τοῦ ποσοῦ τῶν δρ. 2,000 ἄς διέθεσεν, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται, ὁ κ. Ν. Πάνος, δυνηθῆ νὰ πραγματοποιήσῃ ὅσον οἶοντε τάχιον τὴν ἐπέκτασιν τοῦ Καταστήματος.

Κατὰ τὸ λήξαν ἔτος ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν τῷ Καταστήματι ἐνδιατωμένων ὑπερέβη τὸν τοῦ παρελθόντος ἔτους 1885 κατὰ 13 άτομα, ὡς ἐκ τοῦ ἐπομένου συγκριτικοῦ πίνακος ἐμφαίνεται. Οἱ ἐνδιατωμ. κατὰ τὸ τέλος τοῦ 1885 και 1886

εἰσὶ	41	»	49		
Τρεφόμενοι ἐκτὸς τοῦ καταστήματος	6	»	3		
Εἰσελθόντες καθ' ὅλον τὸ ἔτος	29	»	49		
	76	»	101		
Οἱ ἀποβιώσαντες κατὰ τὸ	1885 και 1886	εἰσὶ	10	»	3
Οἱ ἀναχωρήσαντες			10	»	13
Οἱ ἀποβληθέντες			4	»	20
	24	»	36		

Ἄτομα 52 ἀτ. 65

Ἐκ τῶν 65 ἀτόμων ἅτινα κατὰ τὸ τέλος τοῦ 1886 ἔμενον, τὰ 57 ἐνδιατωθέντο ἐκτὸς τοῦ καταστήματος και 8 ἐτρέφοντο μόνον, ἡ δὲ κατ' ἄτομον ἀναλογοῦσα καθημερινὴ δαπάνη ἀνέρχεται εἰς λεπτὰ 82 ὀγδοήκοντα δύο.

Περαιόντες τὴν λογοδοσίαν μας, καθήκον ἡμῶν ἀπαραίτητον θεωροῦμεν νὰ ἐκφράσωμεν τὰς εὐχαριστίας ἡμῶν εἰς τὸν κ. Γ. Διαμαντόπουλον Ἱατρὸν, ὅστις μετὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς πάντοτε ζήλου παρέσχε και κατὰ τὸ λήξαν ἔτος τὴν συνδρομὴν του εἰς τοὺς ἐν τῷ Καταστήματι ἀσθενήσαντας, και εἰς τὸν κ. Β. Παππασταθόπουλον, ἐπίσης Ἱατρὸν, παρασχόντα προθύμως τὴν συνδρομὴν του ὁσάκις, ἀπουσιάζοντος τοῦ κ. Διαμαντοπούλου προσεκλήθη· εἰς τὸν κ. Βενετσανόπουλον, μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς, ὅστις και κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐχωρήγησε δωρεὰν τὰ ἀναγκαίουτα φάρμακα εἰς τοὺς ἐν τῷ καταστήματι ἀσθενεῖς, εἰς τὸν κ. Λιέφανον Βλαῖκον ὅστις εὐγενῶς ἀνέλαβε και μετὰ ζήλου και προθυμίας διετέλεσε τὰ τοῦ γραμματεῖως καθήκοντα, εἰς τὸν κ. Ἡρακ. Τζούκολην Διευθυντὴν τοῦ ἐνταῦθα Ἀερίοφωτος ὅστις παρέσχεν και κατὰ τὸ λήξαν ἔτος, δωρεὰν, τὸν φωτισμὸν ἐν τῷ ἐστιατορίῳ και τῇ εἰσόδῳ τοῦ καταστήματος, και εἰς τὸν κ. Γαβρ. Ρώσσην ὅστις και κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο διηύθυνε τὰ τοῦ καταστήματος διὰ τῆς διακρινοῦσης αὐτῶν φρονήσεως.

Ἐν Πάτραις, τῆ 28 Φεβρουαρίου 1887

Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ

Ἐργῆκος Γκρηῆρ, Πρόεδρος

Νικ. Πάνος

Ἀιβέρτος Ἀμβουργερ

Κυρ. Λάμπας

Νικ. Βενετσανόπουλος, ταμίας

Ὁ Γραμματεὺς

Στέφανος Βλαῖκος

Ἐνταῦθα συνεστήθη φαρμακεμπορεῖον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «*Σιακαμπένης και Λεκατοῦς*» ὅπερ ἐπλουτίσθη φαρμάκων εἰς μεγάλας ποσότητας ἐκ τῶν καλλιτέρων Εὐρωπαϊκῶν οἰκῶν οἶον, δι' ἀπασῶν τῶν σκευασίῶν τῶν χημικῶν προϊόντων, τῶν μεταλλικῶν ὑδάτων και λοιπῶν ἐν γένει οἰδῶν.

Οἱ προσερχόμενοι ἔστωσαν βέβαιοι ὅτι θέλουσι μείνει λίαν εὐχαριστήμενοι ἐκ τε τῆς ποιότητος και τιμῆς.

—(—